

ประกาศสำนักงานเขตห้วยขวาง เรื่อง ความรู้และวิธีป้องกันโรคไข้เลือดออก

ช่วงนี้เป็นช่วงที่ไข้เลือดออกระบาด ผู้ปกครองต้องระวังโรคไข้เลือดออกระบาดสู่เด็ก "ไข้เลือดออก" เป็นโรคติดต่อจากไวรัสเดงกี ที่มีขลุ่ยลายเป็นพาหะนำโรค โดยทั่วไปขลุ่ยลายจะออกหากินกัดคนในเวลากลางวัน ขลุ่ยลายจะเพาะพันธุ์ในน้ำใสสะอาดและนิ่ง แหล่งเพาะพันธุ์ส่วนใหญ่คือภาชนะที่มีน้ำขัง เมื่อขลุ่ยลายตัวเมียดูดเลือดจากผู้ป่วยที่มีเชื้อไวรัสเดงกีเข้าไป เชื้อไวรัสเดงกีในขลุ่ยลายจะเพิ่มจำนวน และกระจายเชื้อเข้าไปสู่ต่อมน้ำลายของขลุ่ย เติบโตพร้อมที่จะปล่อยเชื้อให้กับคนที่ถูกกัดครั้งต่อไปได้ โดยเชื้อจะอยู่ตลอดอายุของขลุ่ย จะพบขลุ่ยลายชุกชุมมากในฤดูฝน

ไข้เลือดออก เป็นโรคติดต่อชนิดหนึ่ง ที่ได้รับการกล่าวถึงอย่างมากตามหน้าหนังสือพิมพ์และสื่อต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในช่วงฤดูฝน แต่ในความเป็นจริงแล้ว โรคไข้เลือดออกสามารถแพร่ระบาดได้ตลอดทั้งปี แต่จะพบจำนวนการแพร่ระบาดเพิ่มขึ้นในช่วงฤดูฝน ไข้เลือดออก เกิดจากเชื้อไวรัส "เดงกี" ที่มีอยู่ทั้งสิ้น ๔ ชนิด เป็นโรคติดต่อที่เกิดจากขลุ่ยลาย เป็นพาหะนำโรค ซึ่งขลุ่ยลายจะได้รับเชื้อไวรัสจากผู้ป่วยที่เป็นโรคและแพร่เชื้อไปยังกลุ่มคนอื่น ๆ ซึ่งโรคนี้ไม่เพียงแต่จะเกิดกับเด็ก ๆ เท่านั้น แต่สามารถเกิดได้กับคนทุกกลุ่มทุกอายุ และในปัจจุบันมีแนวโน้มว่าผู้ใหญ่จะป่วยเป็นโรคนี้กันมากขึ้น

อาการของผู้ที่ป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกจะแบ่งออกได้เป็น ๓ ระยะ ซึ่งการสังเกตอาการของตนเองจะทำให้ผู้ป่วยมารับการรักษาได้อย่างทันที่ และไม่เกิดอันตรายร้ายแรง ดังนี้

ระยะที่ ๑ คือ ระยะไข้ ผู้ป่วยจะมีไข้สูงตลอดเวลา หน้าแดง มีอาการเบื่ออาหาร คลื่นไส้ อาเจียน ปวดท้อง อาจมีจุดแดงตามลำตัว แขน และขา โดยจะมีอาการเหล่านี้อยู่ประมาณ ๒-๗ วัน

ระยะที่ ๒ คือ ระยะช็อก ระยะนี้จะเกิดในช่วงไข้ลด ผู้ป่วยจะมีอาการซึม มือเท้าเย็น ชีพจรเต้นเร็วแต่เบา มีอาการปวดท้องบริเวณใต้ชายโครงด้านขวา ปัสสาวะน้อย มีเลือดออกได้ง่าย เช่น เลือดกำเดาไหล หรือ อาเจียนเป็นเลือด และมีอุจจาระสีดำ ระยะนี้เป็นระยะที่อันตรายมาก หากผู้ป่วยไม่ได้รับการรักษาที่ถูกต้องและทันที่อาจทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตได้

ระยะที่ ๓ คือ ระยะพักฟื้น อาการต่างๆ จะดีขึ้น ปัสสาวะมากขึ้น และรู้สึกอยากรับประทานอาหารมากขึ้น ในระยะนี้ผู้ป่วยบางรายอาจมีจุดแดงๆ ตามลำตัวและแขนขา

เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มียาเฉพาะที่สามารถต้านเชื้อไวรัสไข้เลือดออกได้ วิธีการรักษาที่ดีที่สุดคือ การรักษาตามอาการของผู้ป่วย เช่น ในผู้ป่วยที่มีไข้สูงการใช้ผ้าชุบน้ำเช็ดตัวเพื่อลดไข้ให้แก่ผู้ป่วย จึงเป็นสิ่งที่พึงกระทำที่สุด หากจำเป็นต้องให้ยาลดไข้ ควรใช้ยาพาราเซตามอลเท่านั้น ห้ามใช้ยา ลดปวดประเภทแอสไพริน โดยเด็ดขาด เพราะจะทำให้เลือดออกได้ง่ายขึ้น หากผู้ป่วยมีอาการอ่อนเพลียให้ดื่มน้ำผลไม้ หรือน้ำตาลเกลือแร่บ่อยๆ สุดท้าย คือ ต้องสังเกตอาการของผู้ป่วย หากผู้ป่วยมีอาการแยลง มือและเท้าเย็น ไข้ลดและกระสับกระส่ายจะต้องรีบนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลโดยเร็วที่สุด

ไม่ว่าจะเป็นโรคใดก็ตาม การป้องกันยังคงเป็นวิธีที่ดีที่สุดที่ทุกๆ คนควรกระทำ เพื่อป้องกันตัวเองให้พ้นจากโรคร้าย โรคไข้เลือดออกก็เช่นเดียวกันที่การป้องกันยังคงเป็นวิธีที่ง่ายกว่าการรักษา ถ้าคุณไม่
อยากให้ตัวเองและคนที่คุณรักต้องป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก ก็ควรป้องกันโดยระมัดระวัง ไม่ให้ยุงกัดในตอน
กลางวัน และกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย โดยการปิดภาชนะเก็บน้ำให้มิดชิด ตรวจสอบบริเวณโดยรอบไม่ให้มี
น้ำขัง เก็บและคว่ำหรือทำลายภาชนะที่ไม่ใช้แล้วเพื่อป้องกันไม่ให้มีน้ำขัง ใส่ทรายอะเบต (ติดต่อขอรับได้ที่
ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล ชั้น ๕ สำนักงานเขตห้วยขวาง) ใส่เกลือ น้ำส้มสายชู หรือผงซักฟอก ลงในภาชนะ
ที่มีน้ำขังและในน้ำหล่อขาตู้ต่างๆ ถ้าคุณเป็นคนที่นิยมปลูกดอกบัวในอ่างหรือเลี้ยงต้นไม้ในน้ำ ก็ควรนำปลาที่กิน
ลูกน้ำ เช่น ปลาหางนกยูงมาเลี้ยงไว้ด้วย

จึงประกาศมาเพื่อทราบเป็นความรู้เพื่อป้องกันภัยจากโรคไข้เลือดออกโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

สุชีพ

(นายสุชีพ อารีประชาภิรมย์)

ผู้อำนวยการเขตห้วยขวาง